

ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਕਸਮ 'ਚੋ...
ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ - ਭਵਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁਰਬਾ

ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ! ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਮਾਂ

ਦੇਸ਼ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਵੀਂ ਵਰਿਅਤ ਤੋਂ ਸੱਤੀ - ਸੁਚੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦਿਨ-ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ 'ਮਹਿਕ ਵਤਨ ਦੀ ਲਾਈਵ' ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਹਿਕ ਵਤਨ ਦੀ ਲਾਈਵ ਵੈਬ ਟੀ.ਵੀ. ਲਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਭੱਜਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੰਨ 2000 ਦੇ ਦਸੰਬਰ ਵਿੱਚ 'ਮਹਿਕ ਵਤਨ ਦੀ' ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਉਤਾਰ-ਚੜਾਅ ਆਏ ਪਰ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰੀ, ਸਗੋਂ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਰੀ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਸਵਾਰੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਬੈਰ!

ਜੇ ਅੱਜ ਦੇ ਟਾਈਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਾਂਤਿਗਾਰ ਅਖਬਾਰ ਜਾਂ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਰੀਤ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਨਾਂ ਅਖਬਾਰ ਤੋਂ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਜ ਦੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਇਸ਼ਾਂਤਿਗਾਰ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣ? ਇਸ਼ਾਂਤਿਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰ, ਕਾਰਭਾਨ, ਇਸ਼ਾਂਤਿਗਾਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਸਭ ਬੰਦ ਹਨ। ਕਲਾਕਾਰ, ਅਦਾਕਾਰ, ਸੰਤ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸਭ ਤੀ ਕਮਾਈ ਰੁੱਕ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਮੌਖਿਕ-ਸੌਖੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਛਾਪਣੀਆਂ ਪੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਆਨਲائੰਨ ਅਖਬਾਰ, ਈਮਾਈ ਤੋਂ ਨਿਊਜ਼, ਵਿਊਜ਼, ਕਵਰੇਜ ਦੋਈ ਪੈਦੀ ਹੈ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਵੀਰ ਕੋਰੋਨਾ ਵਰਿਅਤ ਕੀਤੀ ਥੀਆਂ ਹੀ ਢੀਲਡ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਖਬਰਾਂ ਪੁੰਜਾਬੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੋਵਿੰਗ ਕਰਕੇ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋਤਾਂ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਾ ਕੇ ਮਾੜਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘਾ ਲੈਣਗੇ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਮੀਡੀਆ ਅਦਾਰਿਆ ਲਈ ਲਾਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਲਲਦੇ ਰੱਖਦੇ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਗੱਲ ਹਨ।

ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਫਾਪੀ ਸੀ ਕਿ ਆਸਟਰੋਲੀਆ ਦੇ 60 ਛੋਟੇ ਅਖਬਾਰ ਛੱਪਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਂਤਿਗਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਨਲਾਈਨ ਪਰਚੇ ਬੱਦ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਕੇਵਲ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਪਦ੍ਧੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦੀ ਉਸ ਖਬਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਐਕੜ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਸੰਸਾਧਾਂ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਵੀ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾ ਤੇ ਗਲਾ ਪਾਤੜ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਰਤਿਆਂ ਹਨ, ਮਦਦ ਲਈ ਕਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੀਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਰਥਕ ਤੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਨੌਜ਼ਤ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਪੇਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਆਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨ